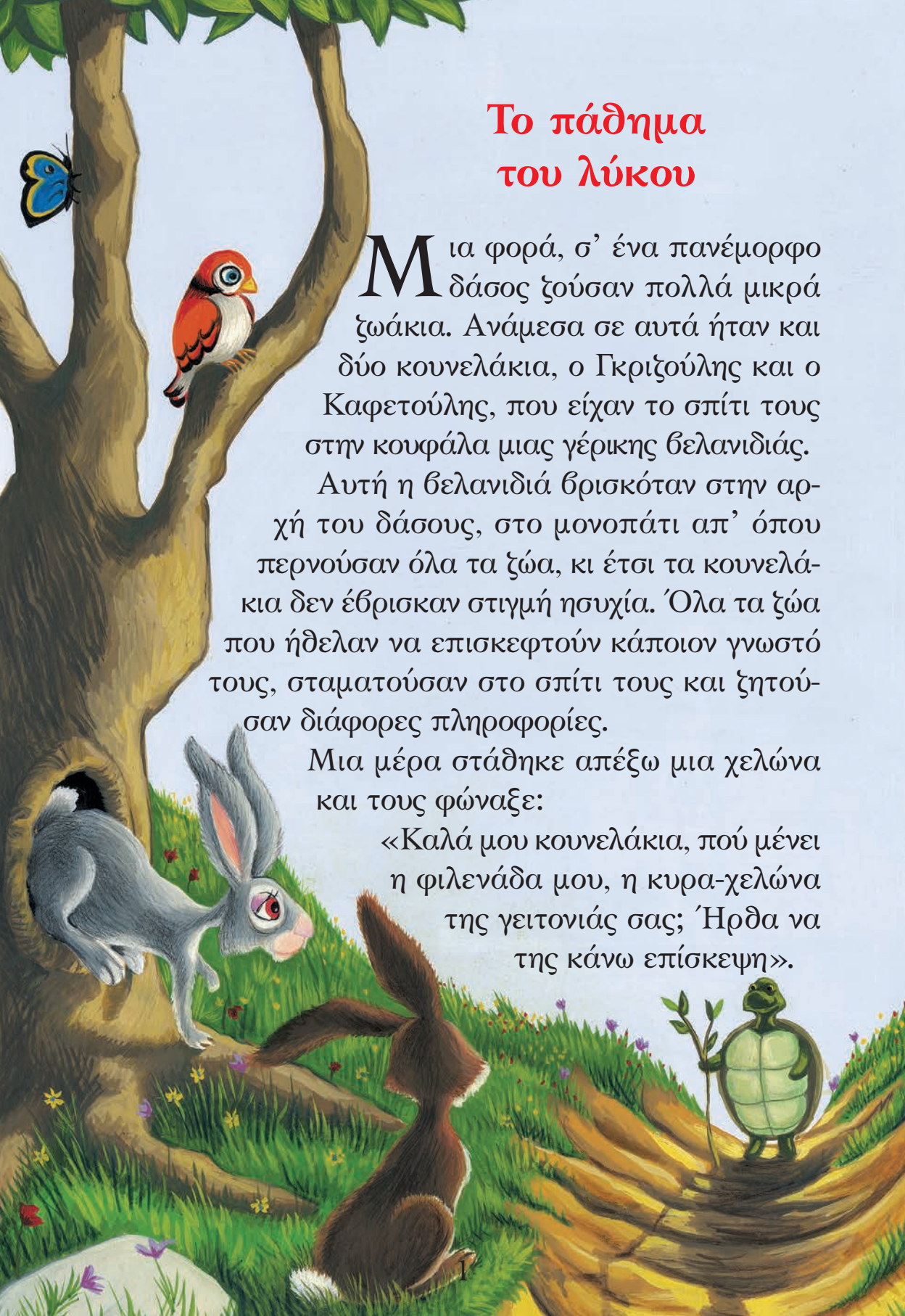

Το πάθημα του λύκου

Μια φορά, σ' ένα πανέμορφο δάσος ζούσαν πολλά μικρά ζώακια. Ανάμεσα σε αυτά ήταν και δύο κουνελάκια, ο Γκριζούλης και ο Καφετούλης, που είχαν το σπίτι τους στην κουφάλα μιας γέρικης βελανιδιάς.

Αυτή η βελανιδιά βρισκόταν στην αρχή του δάσους, στο μονοπάτι απ' όπου περνούσαν όλα τα ζώα, κι έτσι τα κουνελάκια δεν έβρισκαν στιγμή ησυχία. Όλα τα ζώα που ήθελαν να επισκεφτούν κάποιον γνωστό τους, σταματούσαν στο σπίτι τους και ζητούσαν διάφορες πληροφορίες.

Μια μέρα στάθηκε απέξω μια χελώνα και τους φώναξε:

«Καλά μου κουνελάκια, πού μένει η φιλενάδα μου, η κυρα-χελώνα της γειτονιάς σας; Ήρδα να της κάνω επίσκεψη».

«Τρίτο πουρνάρι δεξιά», απάντησε νυσταγμένα ο Γκριζούλης που είχε ξυπνήσει απότομα από τη φωνή της.

Μόλις η χελώνα απομακρύνθηκε, ο Γκριζούλης είπε στον Καφετούλη:

«Δεν είναι ζωή αυτή, αδελφέ μου. Έχουμε καταντήσει οι τροχονόμοι του δάσους. Μου φαίνεται πως πρέπει ν' αλλάξουμε σπίτι για να βρούμε την ησυχία μας».

«Α, όχι, το σπίτι μας δεν το αλλάζω με τίποτα. Έχω όμως μια ιδέα, που θα μας γλιτώσει απ' όλες αυτές τις φασαρίες. Θα φτιάξουμε έναν χάρτη της γειτονιάς και θα σημειώσουμε πάνω πού βρίσκεται το σπίτι του κάθε γείτονα. Έτσι, όποιος θέλει να βρει κάποιον, θα κοιτάζει στον χάρτη και δεν θα ενοχλεί εμάς», είπε ο Καφετούλης.

«Θαυμάσια ιδέα. Ξεκινάμε αμέσως», συμφώνησε ο Γκριζούλης.

Τα δυο κουνελάκια πήραν χαρτί και μολύδι, έπεσαν με όρεξη στη δουλειά και σε λίγες ώρες ο χάρτης ήταν έτοιμος. Στη συνέχεια, τον κρέμασαν στον κορμό της βελανιδιάς, όπου ήταν και η φωλιά τους. Την επόμενη κιόλας στιγμή, άκουσαν απέξω φωνές:

«Γκριζούλη, Καφετούλη... μήπως ξέρετε πού μένει ο ξάδελφός μου ο σπουργίτης;» ρωτούσε ένα πουλάκι.

«Να, δες εδώ, στον χάρτη, πού μένει ο ξάδελφός σου. Και να πεις σε όλα τα ζώα και τα πουλιά, από 'δώ και πέρα να κοιτάζουν τον χάρτη για όποια πληροφορία δέλουν».

